

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnštvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“, Vednikove ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 165.

V Ljubljani, v ponedeljek 22. julija 1895.

Letnik XXIII.

18. dan julija 1870.

V 18. dan julija letošnjega leta je minulo 25 let, kar je bila nezmotljivost rimskega papeža kot najvišjega učitelja svete cerkve slovesno razglašena. Spodobilo bi se bilo, da bi bili kakor si bodi obhajali to petindvajsetnico; a ker je že za nami, spomnimo se je, predno nam izgine izpred očíj. Mislim, da ta petindvajsetletnica vzbudi v nas lahko več mislij, več navdušenja za sv. Cerkev, kakor pa katera druga.

Soparni so bili oni dnevi pred 18. julijem 1870. Od vseh strani so se slišale grožnje proti Rimu, ako proglasi papeževost nezmotljivost kot versko resnico. Tako je Döllinger s čudovito zmedenostjo pojmov pisal 11. marcija 1870 v „Augsburger Allgem. Zeitung“: „Ako hočete na mesto nezmotljivosti vesoljne cerkve, katero smo prej verovali in učili, postaviti nezmotljivost jednega samega, vedite, da to ni razvoj prej simplicite varovane resnice, ampak golo nasprotje prejšnjega nauka, ki ga s tem na glavo postavite. Prav tako, kakor v političkem življenju ne bi bil naraven razvoj, ako bi svobodna država najedenkrat prišla pod jarem absolutnega vladarja.“ Tako se je grozil Döllinger, ki je potem prestopil v ločino starokatoličanov. Toda, po 25 letih mirno vprašamo: Kaj so provzročile grožnje Döllingerjeve v imenu „nemške vede“? Kje so starokatoličani? Danes z največjem veseljem gleda skoro ves svet v Rim na papeža kot jedino moč, ki je ostala v dobi revolucij neomajana, dočim starokatoličanstvo kot jedna izmed najslabotnejših verskih ločin še do danes prav za prav ni začelo živeti.

Kaj se ni vse poskušalo v preteklih 25 letih zoper katoliško cerkev! Bil se je znani nemški „kulturkampf“, pod pretvezo, da je nova verska resnica nevarna državi, ki se torej mora braniti. Toda zgodilo se je, kakor je v nemškem državnem zboru takrat, 14. marcija 1873, zaklical poslanec baron

Schorlemer-Alst nasprotnikom sv. Cerkve: „Bodite prepričani: papež ostane; njegova moč je zapisana v srce in vest katoličanov; bodite prepričani: če papež odstavi kakega škofa, ali duhovnika, je odstavljen in ostane odstavljen za vse vernike katoliške cerkve, in če vi zberete tudi vso cesarsko vojsko, da bi odstavljenega branili“. Da, nezmotljivi papež je ostal, in nemški kulturni boj, v katerem se je katoliška cerkev zopet tako slavno skazala, je le znova zanetil ljubezen do papeža v srcih vernikov.

Tudi nekateri dobromisleči katoličani so se bali, da bi utegnili proglašenje verske resnice o nezmotljivosti papeževi Cerkví škodovati. Tako je n. pr. ugovarjal slavni škof Dupanloup: „Nikar vendar ne mislimo, da smo se zato zbrali v Rimu, da onih 70 milijonov razkolnikov še dalje zapodimo od sebe ter jim vrnitev otežimo. In onih 90 milijonov protestantov, ki niti avtoritete Cerkve ne pripoznavajo... ali naj še više sozjdamo zid, ki nas loči od njih, in izkopljemo še nov prepad? Že tako je teško spreobračati v blodnji živeče duše, naj-li to težavo še povečamo?“ Takrat je preprosti apostolski vikarij z otoka Ceylona, msgr. Bonjeau pisal orleanskemu škofu znamenito, zares katoliško pismo, v katerem je skušal razpediti škofu pomisleke. „Naša velika katoliška jedinstvo“, piše, „je tista moč, ob kateri se razbijajo vsi viharji, in katere ločenim bratom nedostaje. Naj cerkveni zbor le proglasi to jedinstvo, naj jej postavi pravo podlago, naj pokaže vse posledice, katere se izvajajo iz nje, in naši nasprotniki bodo kmalu občutili dobrotljivi upliv te jedinstvi in slavili slavje... V imenu 180 milijonov poganov, 150.000 protestantov in 1.110.000 katoličanov indijskih, zlasti pa 60.000 katoličanov jafniskih, ki so moji skrbi izročeni, vas rotim, da zapustite nasprotovanje, ki je tolikim omahljivcem v pohujšanje, sovražnikom sv. Cerkve pa podaje novega orožja ter skuša otemniti svet velikega vaticanskega svetilnika, čegar žarki preganjajo temo krivo-

verstva, panteizma, budizma in malikovanja ter nesrečnim privržencem teh nauk kažejo pot v pristanišče izveličanja.“ Kdo ima po 25 letih prav, skromni apostolski vikar, ki je toliko dobrega pričakoval od razglašnja verske resnice, ali duhoviti škof orleanski, ki se je bal mrzlih posledic?

Danes, kakor nikdar poprej, vabi nezmotljivi papež Leo XIII. z neutrudljivo gorečnostjo razkolnike nazaj v jedinstvo sv. Cerkve, ločenim Angličanom kaže zmoto, v katero jih je zavedla strast, vsem otrokom katoliške Cerkve pa kliče, naj brez prenehanja molijo, da se vrnejo ločeni bratje. Se je-li število spreobrnjenj od l. 1870 zmanjšalo? Je-li propad med papežem in krivoverci večji? Jubileji papeža Leona XIII. pričajo, da ne. In koliko sadú je obrodila resnica nezmotljivosti papeževosti v Cerkví sami! Katoliško življenje se je od l. 1870 nenavadno poživilo.

Kakor se je žalostno končalo 18. stoletje, tako pa je polno veselih nad poslovljajoče se 19. stoletje. Na verskem polju bogoslovskih ved je živahno gibanje. Nezmotljivi papež je z rožnivenskim okrožnicami poživil katoliško pobožnost. Oči po sreči in rešenju težečega sveta so danes bolj obrnjene v Rim kakor pred 25 leti. Ali ni torej prav, da se hvaležno in srčno spominjamo 18. julija 1870?

Ravno to, česar naš čas najbolj potrebuje, mu je prinesla verska resnica papeževosti nezmotljivosti. Cerkev in vera, avtoriteta in svoboda so se pokazale v novi luči, dobile novo moč. Kdo bi bil pred 25 leti mislil na propad liberalizma, ki ga danes vidimo?

In kaj je racionalizem in liberalizem bolj ranilo, bolj oslabilo nego dogma papeževosti nezmotljivosti? Prava svoboda narodov ni bila nikdar v večji nevarnosti kakor danes, ko se liberalizem vzdiguje zoper božjo osvobojujočo avtoriteto, da toliko lažje tlači sužnje ljudi? Prav zato pa je sv. Duh avtoritetno načelo sv. kat. Cerkve v resnici o papeževosti ne-

LISTEK.

Naš pisarniški sluga.

Spisal Janko Barle.
(Konec.)

Petdesetak bi zaslužil, kdo bi Petra našega prepričal o nemogočnosti te povesti. Ej, ali tega ni mati rodila, kateri bi njemu kaj dokazal, kar si je on jedenkrat zasadil v svojo glavo.

Bil je tudi v Rimu naš Peter. Mnogo popotnikov odhajalo je tja iz naših krajev in ž njimi šel je tudi on. Hej, to je imel ondi kaj videti, celó pri samem svetem očetu je bil in pomolil je na grobu velikega svojega patrona. Od ondot mahnil jo je z drugimi popotniki na Vezuv, kjer se je čudil zrelu tega velikana.

A tudi oni sladki vinski kapljici, katera raste na obronkih Vezuva, je napravil vso čast in prinesel jo je tudi stekleničico domov za poskušnjo. Rad pripoveduje o tem popotovanju in marsikateri njegov razgovor začne se danes z besedami: „Ko sem bil v Rimu — —“ No, da, lahko je ponosen na to, saj bi marsikdo šel v Rim, pravi pregovor, pa nima s čim.

Ker ravno o tem govorim, povem vam tudi, če bode znan molčati, da ima Peter že precej okrog-

lega v hranilnici, vendar o tem ne pripoveduje. Če ga o tem povprašate, potem obrne razgovor precej na kakovo drugo stvar, a koliko je v hranilnici, znalo se bode še le po njegovej smrti.

Peter nima ne žene ne otrok. Če ga povprašate, zakaj se ni ženil, pové vam, da o tem ni nikdar ničesar slišal, a sedaj je pa tudi že v takih letih, da bi mu ne kazalo jemati tovarišice, katera bi z njim skupaj nosila butaro skrbij in težav. Kateri so pa bolje poučeni o Petrovih razmerah, oni vedó pa pripovedovati, da je njemu precej globoko v srce pogledala hčerka nekega krčmarja, kjer ga je večkrat kakov kozarček izpraznil. Vedó celó povedati, da je Peter tudi že nekaj govoril o ženitbi, do katere pa vendar ni prišlo, menda je že prepozno prišel. Kaj hočemo, vsakemu se le jedenkrat v življenju sreča nasmehlja.

Bilo je v tistem času, ko so bili Rusi s svojim pevskim društvom pri nas. Povedal sem že, da je on takrat marsikatero urico pri njih, to je v gostilni, pri kupici vina presedel. Rusi so sicer odšli, a gostilna je ostala in on je večkrat tjakaj odšel, da ga sprazni kozarček ali dva. To ni nič hudega, ali hudo je bilo to, da se je Peter pri jednom takem izletu precej prehladil in dobil je hudo trganje po udih. Kaj bode? V toplice je moral iti. In šel je.

Mislil si je pa tako. Bolečine v udih napravi pokvarjena kri, a to kri treba odstraniti. Nastavil si je zato več rogov, da mu izvlečejo pokvarjeno kri. In izvlekli so mu jo, vendar mnogo preveč. Peter je prišel iz toplice, ali bled in onemogel, da ni bil nič več podoben poprejšnjemu Petru. K temu prišla se ga je še huda mrzlica. Večkrat ga je prišla tako, da se je ves tresel. Tedaj mu je pa rekel naš dobri gospod ravnatelj:

„Peter, ne bode nič, slabi ste, za vsaki slučaj poprosite jednega od gospodov, da vam napravi oporoko. Potem ste vsaj brez skrbi.“

Peter ni odgovoril ničesar, pogledal je prav milo, oporoke pa vendar ni dal napraviti. Naročil si je dobrega črnega vina in z njim vrnila se mu je zopet kri in pa zdravje v onemogle ude. Počasi je šlo, to je res, vendar danes je on zopet stari Peter.

Kaj bi dalje govoril? V petindvajsetih letih je on v našej pisarni marsikaj doživel in skusil, vendar ostal je vedno pošten in veren, a to mu je najbolje spričevalo. Privadili smo se mu vsi in ko ne bi bilo njega, manjkalo bi nam nekaj. Naj bi se še dolgo gibal med onimi stari akti in protokoli, kateri so se že tako na njega priučili, a on na nje. Poštena duša je naš Peter!

5 4 45 m M M M

zmotljivosti pokazal v najsvetlejši luči, da se ohrani vse zares svobodne naprave na podlagi prave avtoritete, za katero je Bog sam porok in varstvo, in da se te naprave razvijajo in da se zopet prikaže prava svoboda, enakost in bratstvo otrok božjih. Spominjajmo se torej veselo 18. julija 1870 in upirajmo pogumno oči v bodočnost s sklepom, ne utrudno delati in se boriti. Borimo se in delamo pod praporom onega, ki je rekel: „Tu es Petrus!“ (Cf. Corresp. Assoc. Persev. Sacerd., 1895, št. 5.)

Belokranjska železnica.

V seji državnega zbora dne 15. t. m. je gosp. poslanec Viljem Pfeifer nasvetoval naslednjo resolucijo:

„C. kr. vlada se nujno naprosi, da v načrt zakona za leto 1896 o novih lokalnih železnicah vsprejme tudi belokranjsko železnico.“

To resolucijo je imenovan g. poslanec tako le utemeljil:

To vprašanje bi bilo moglo priti na vrsto pri razpravi o zakonu glede lokalnih železnic. Ker pa tedaj nisem mogel dobiti besede, hočem danes o tem izpregovoriti.

Tiče se železnice, ki ni vsprejeta v načrt leta 1895 nameranih lokalnih železnic, a bode, tako upam, vsprejeta v načrt za prihodnje leto. To je podaljšanje dolenske železnice od Novega mesta ali Straže do Črnomlja - Metlike, eventuelno do hrvatske meje, takozvana belokranjska železnica.

Kolikor vem, je ta železnica že izmerjena po treh variacijah, gotovi so načrti, izdelani računi gledé rentabilnosti, tako da je ta železnični načrt pripravljen za prihodnje leto.

Dovoljujem si priporočiti želje prizadetih krajev vis. vladi v blagohotno uvaževanje.

V prvi vrsti naj bi vlada v izdatni meri podpirala ta načrt. Država naj bi prevzela večji del stavbenih stroškov, bodisi da prevzame glavinske delnice, prevzame garancijo obrestij ali pa dovoli pavšalni znesek.

Mi ne moremo računati na izdatne doneske zasebnih vdeležencev, ker so to storili že do skrajne mere pri sedanji črti Ljubljana - Novo Mesto - Kočevje in ker vsled pomanjkanja industrije v tem kraju ni imovitih interesentov. Največ dohodkov so ti kraji dobivali iz vinoreje, katero pa jim je popolnem uničila trtna uš.

Dokaz resnici je veliko izseljevanje v Ameriko, posebno iz Bele krajine. (Pritrjevanje.)

Ljudstvo je marljivo, toda revno, in ravno to dokazuje potrebo železnice, da se odpre delo in zaslugek, poživi produkcija, vstanovi industrija ter zapušteni kraji pritegnejo gospodarskemu razvoju. Pogoji razvoja so tu: bogate zaloge premoga, naravni pridelki, posebno sadje in vino. Gledé vinoreje omenjam, da ljudstvo uničene vinograde marljivo na novo zasaja in da bodo novi vinogradi v kratkem rodili mnogo vina.

Pred nekaterimi leti so bile na Belokranjskem v Gradacu in Črnomlju tovarne, toda vsled pomanjkanja železnice je bila vožnja predraga in delo se je vstavilo; gotovo se zopet prične, če se zgradi železnica.

Kranjska dežela ne more mnogo storiti za podaljšanje železnice, ker je vsemogoče storila, ko je prevzela garancijo dolenskih železnic in skoraj vse dohodke porabi za najnujnejše deželne potrebe kot: ceste, šole, vodne zgradbe, dobrodelne naprave in kulturne potrebe.

Ker je kranjska dežela mnogo let, posebno pa v zadnjih 25 letih z državnimi davki donasala k vsem novim železnicam družih kronovin, ki so z njimi na vse strani preprežene, (Tako je!) gotovo je pravično in umestno, da država tudi kranjski deželi dovoli izdatno pomoč za belokranjsko železnico ter posebno uvažuje velike nesreče vsled potresa in trtne uši, ki so zadele nesrečno deželo. Te škode na imetju bode prebivalstvo moglo šele tekom dolgih let preboleti z velikimi žrtvami denarja in dela. (Tako je!) Posebno pa polagam visoki vladi na srce, da pospeši in naravnost omogoči z izdatno podporo podaljšanje dolenske železnice, oziroma zgradbo belokranjske železnice (Dobro!), kajti dežela je sedaj vsled potresa in trtne uši v veliki denarni stiski. (Čujte!)

Zelja prebivalstva pa je, da se ne zgradi o z k o t i r n a ž e l e z n i c a, temveč, če le mogoče, širokotirna, ker je širokotirna tudi železnica Ljubljana - Kočevje - Novo Mesto, s katero bi se vezala ter pospeševala promet.

Glede variante bode v prvi vrsti odločevalo finančno vprašanje, vendar pa naj bi se ne postopalo preozkosrčno, temveč uvaževala večja korist, četudi bi bila železnica nekoliko daljša in dražja. (Prav dobro!)

Lokalne železnice morajo poiskati tudi bolj oddaljene kraje ter jih odpreti delu in prometu, (Tako je!) kakor se voda napeljuje tje, kjer več koristi, četudi je daljša črta. Na te želje naj bi se vlada ozirala pri načrtu belokranjske železnice in v tem smislu predložila načrt prihodnje leto državnemu zboru. (Dobro!)

Visoka zbornica! Ker je malo časa, zato sem le ob kratkem izrazil svoje želje, sicer pa bode zastopnik dolenskih mest pri naslovu „železnice“ dopolnil moje besede. Prosim vis. zbornico, da vsprejme mojo resolucijo. (Pohvala.)

Resolucija se je izročila budgetnemu odseku.

Govor dr. Laginje.

(V državnem zboru, dne 15. t. m.)

Ker pri poglavju o kolkih in pristojbinah nisem dobil besede, hočem najprvo izraziti gorko željo našega prebivalstva, da bi se preosnovala, oziroma popolnem odpravile pristojbine pri prepisavanju imetja povodom smrti, posebno kar se tiče malih kmečkih posestev.

Mitnice so brez dvoma zastarela naprava, ki le ovira promet; čas je že, da se odpravijo, ne pa nove napravijo. Toliko v obče.

Kar se tiče Istre, so ondi ceste, katere je prebivalstvo iz bojazni pred denarno kaznijo in palicami koncem minolega in do srede tekočega stoletja zgradilo brez vsake državne odškodnine. Torej je krivično, da mora sedaj ljudstvo plačevati mitnino. Pa še druga krivica! Mitnina bi po mojih mislih ne smela biti za državo vir dohodkov, temveč bi se morala porabiti le za vzdrževanje dotične ceste.

So državne ceste, na katerih pobirajo previsoko mitnino, katera se v celem znesku ne porablja za vzdrževanje cest. Popolnem krivično pa je, da država pobira mitnino po cestah, katere je ljudstvo samo zgradilo.

Državna vlada pa je v tem oziru zanemarila posebno nekatere dele v Istri. Navedem le jeden slučaj. Pred leti, ko se je zgradila nova državna cesta Št. Peter - Reka, je država naravnost opustila prejšnjo državno cesto, takozvano kranjsko cesto Podgrad - Rupa - Lipa - Pehlin.

Vsled tega sta cestna odbora v Voloski in Podgradom morala to cesto prevzeti v svojo oskrb.

Krivično je, da so po obstoječem zakonu oproščeni skoraj vsi oni, ki bi jo lahko plačali, dočim jo morajo plačevati manj imoviti ljudje.

Vsi veliki gospodje, ki se vozijo v Opatijo, in če jaz grem za osem dnij v Opatijo, moram se tudi prištevati velikim gospodom (Veselost.), ne plačajo beliča od voza za vožnjo od Matulja, revni kmetič pa, ki n. pr. iz Berguda v istem okraju z živino potrebuje dva dni, da pripelje za 3 gld. drv v Volosko ali Opatijo, mora plačati najmanj 20 kr. mitnine.

Res. da to državi ne donasa milijonov, toda nevoljo vzbuja mej prebivalstvom.

Končam svoje opomnje ter nasvetujem naslednji resoluciji:

„C. kr. vlada se pozivlja, da zopet prevzame črto Podgrad - Rupa - Lipa - Pehlin stare državne ceste Trst - Reka, ali pa cestnemu odboru v Voloski in Podgradom dovoli primerno letno podporo.“

Druga resolucija:

„C. kr. vlada se pozivlja, da pregleda navodila glede pobiranja mitnine na cestah in z ozirom na poljedelsko prebivalstvo v Istri dovoli vse olajšave, ki so dopustne v smislu zakona.“

Obe resoluciji se izročita budgetnemu odseku.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. julija.

Celjska točka je zahtevala novo žrtev. Odstopil je namreč poslanec trgovinske zbornice v Ljubnem, dr. Aleksander Peez. Kakor trdijo parlamentarni krogi, je odložil dr. Peez vsled tega svoj mandat, ker zavzema glede celjske točke drugo stališče, kakor je zahteva znani graški oklic. Hud udarec je dobila s tem tudi nemška levica, ker je bil on jeden najodličnejših njenih članov v državnem zboru. Upa se sicer, da ga bode trgovska zbornica znova volila. Zastopal jo je od leta 1890 v državnem zboru.

Deželnozbornske volitve v Dalmaciji se vrše, kakor javlja večeraj izdani oklic ces. namestnika, 7., 10. in 12. septembra. Prvi dan je odločen za občine po deželi, drugi za mesta in trgovinsko zbornico in zadnji za kurijo najvišjih davkoplačevalcev.

Pogreb Stambulova se ni mogel vršiti po objavljenem redu, ker se je bilo bati kakih neredov; spreved se torej ni pomikal mimo stare vladine palače in je tudi moral izostati tam nameravani govor, ampak naravnost v cerkev. Na mestu zločinca je imel Petkov kratek nagovor. Mej drugim je rekel: „Na tem mestu je padel pod nožem podkupljenih tolovajev mož, ki je toliko storil za svojo domovino“. Po teh besedah je nastal med množico tak vrišč in nered, da je morala priti na pomoč policija, kateri se je po daljšem trudu posrečilo pomiriti razburjene duhove. Otroci, ki so nosili nad 300 vencev, med njimi onega avstrijskega cesarja, rumunskega kralja, kraljice Viktorije, mesta Rima in mnogo drugih, so je strahu pometali na tla, ali je raztrgali. V cerkvi je blagoslovil umrlega metropolit Partenij z veliko azistenco in potem so se podali na pokopališče. Spremljevalcev je bilo vedno manj; izmed diplomatskih zastopnikov sta ostala le še srbski in rumunski. Na pokopališču je nastal zopet velik nered. Stambulovi nasprotniki so se zbrali na grobovih svojih umorjenih tovarišev ter je dičili z zastavami in cveticami; mej tem pa tako vriščali, da so morali pristopiti vojaki in napraviti mir.

Katoliški shod v Monakovem. Velikansk pomen za razvoj katoliške ideje v širjih krogih imajo katoliški shodi v Nemcih. Letos bode tak shod v Monakovem na Bavarskem od 25.—29. avgusta. Prav kar razpošilja vabila po nemških listih knez Karol Löwenstein, bodreč rojake, naj se vdeleže shoda v obilnem številu v glavnem mestu kraljestva, kateremu je zaščitnica Marija — „Patrona Bavariae“. Katoliški shodi so katoličane po Nemškem združili tudi politično v složno stranko, v slavnoznani „centrum“. Tudi pri nas v Avstriji smo imeli tri katoliške shode, kateri so se osnovali po vzorcu shodov na Nemškem. Ali dočim se nemški katoliki zbirajo vsako leto, tako da bode letošnji shod že 42, pokaže se pri nas v Avstriji vselej toliko zaprek, ko se oglasujejo od raznih stranij želje po katoliškem shodu, da dotični odbor zopet in zopet mora odložiti poziv na shod. In vendar je tudi nam krvavo treba braniti katoliško življenje! I nam je treba utrjevati katoliško idejo v javnosti. Zapreke, zapreke — ali boljše rečeno: razni oziri na razne osebe in stranke pri nas žal! preprečujejo tako radi javno prodiranje katoliškega prepričanja. Naravno bi bilo, da Avstrijci pot kažejo svojim vernikom v „rajhu“ — v resnici pa je prav narobe in mi še komaj lezemo za nemškimi katoličani. Kdaj bode drugače?

Armensko vprašanje je še vedno tam, kjer je bilo. Angleški poslanik dobiva od ministra Salisbury-ja skoro jednaka navodila, kakor je je dobival poprej od Rosebery-ja. Vendar pa se vidi, da angleška vlada nič več ne pritiska na turško vlado, kakor je to delala poprej. Tudi Rusija in Francija ste postali mirni in prepustili celo stvar Angliji. Komisija, ktero je sestavil Turkhana-paša, spopolnuje sedaj glavno poročilo in bode morda kmalu gotovo. Kakor se vidi, se v zadevah, ki se tičejo kristijanov, prav nič ne mudi.

Večna prihodnjega angleškega parlamenta je združenim konservativcem in unijonistom že zagotovljena. V prihodnjih dneh se zna goditi Gladstonovim pristašem nekoliko bolje, ker bode sedaj volila večina šotskih in irskih okrajev in angleški deželni okraji. Posebno zanimivo pa je, da so razun suknaškega mesta Leeds vsa večja obrtna mesta volila unioniste. Delavci v Birminghamu, Liverpoolu, Manchesteru, Bradfordu in Halifaxu so odločili poraz liberalcev. Do sedaj je izvoljenih 343 unionistov, 199 liberalcev, 6 parnelitov, 59 antiparnelitov in dva kandidata delavske stranke. Unionisti so dobili 81 sedežev, liberalci pa 16.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe dne 18. julija t. l.

Veseliti mora vsacega domoljuba, ko vidi, da se zanimanje za umno gospodarstvo vedno bolj širi. Naši slovenski kmetje si skušajo izkoristiti nove izume, nauke kemije in družih pripomočnih ved.

Potreba je pač, da si pomaga kmetovalec na vse mogoče načine, sicer bi moral podleči proti mogočnemu kapitalu, ki bi rad naredil iz kmetov in delavcev novodobne sužnjike.

Da si naši kmetovalci resnično prizadevajo za umno gospodarstvo, nam je dokaz c. kr. kmetijska družba kranjska, katera šteje že čez 3000 udov. Ti so nekaka inteligenca med kmetovalci. S svojim umnejšim kmetovanjem vplivajo ugodno na druge kmetovalce. V dokaz so nam tudi vsakoletni občni zbori, na katere prihaja vedno mnogo udov. Pred 20 ali 30 leti so občni zbori bili komaj sklepčni. Dostikrat ni prišlo niti 30 udov, kolikor jih je za sklepčnost potreba, in če niso našli v Ljubljani toliko udov, kolikor jih je za sklepčnost potrebno, se zborovanje ni moglo vršiti. Sedaj pa prihaja k občnim zborom vedno toliko udov, da je napolnjena dvorana mestne hiše. Ker so občni zbori kmetijske družbe pomenljivi in ker se pri njih marsikateri nasvet sproži, marsikatera želja naznani, hočemo, kakor lani, tudi letos nekoliko obširneje poročati o ravnokar se vršivšem občnem zboru.

Zborovanje prične predsednik g. Murnik ob 1/10. uri dopol. Pozdravi vladnega zastopnika markija Gozani-ja, deželnega glavarja Detela, spominja se smrti v cesarski rodovini in nesreče potresa. Z žalostjo omenja odstopa kmetijskega ministra grofa Falkenhayna, ki si je pridobil za kmetijstvo v Avstriji velicnih zaslug. Spominja se tudi smrti župnika Mesarja, ki je toliko storil za blagor bohinijske doline. (Zborovalci vstanejo v znak sožalja.)

Tajnik g. Pirce poroča vsled naveta gospoda Rohrmanna, pristava na kmetijski šoli v Grmu, prav ob kratkem o delovanju glavnega odbora v l. 1894. Iz tega poročila posnamemo sledeče: Nove podružnice so se ustanovile v Gorjah, v Predosljah pri Kranju, v Košani, v Studenem, v Velikih Laščah, na Vinici in v poljanski dolini. Vseh podružnic je sedaj 76.

Podkovsko šolo je obiskovalo v prvem polletju 10 učencev, v drugem pa 9. Starejših kovačev, ki niso hodili v šolo, oglasilo se je leta 1894 za skušnjo 34.

Za drevesnico je glavni odbor moral vzeti precej zemljišča v zakup, da zamore vstrezati zahtevam družabnikov, ki vedno več drevesec zahtevajo. Letos se je vsadilo 24.000 cepljenih drevesec.

V zakup vzeti vzorni dvorec na Viču se dobro sponaša. Nek 10 oralov velik travnik se je z branjem in gnojenjem toliko zboljšal, da se je pridelalo leta 1894 še jedenkrat toliko krme, kakor leta 1893. Tamkaj se vzgojujejo tudi simentalški biki, katerih je sedaj 9.

Ribje vališe in vzgojevališče na Studencu pod nadzorstvom gosp. profesorja Ivana Franke-ta je umno vrejeno. Zalibože da prihajajo naročila na ikre in zarod večinoma izven Kranjske.

„Kmetovalec“ se je tiskal v 4000 izvodih. Družabniki nemške narodnosti so dobivali mesto njega kmetijski list „Oekonom“.

Semena ruskega lanu se vedno več naroča, znamenje, da se bode lanarstvo zopet povzdignilo in da ljudje pričenjajo vedno bolj ceniti blago domačega pridelka in domače priprave.

Umetnih gnojil, kajnita in Tomasove žindre se je naredilo 12 vagonov in še je bilo premalo. Za vinorejce je družba naročila 700 gramov modre galice ter jo oddala po tako nizki ceni, da ne more nobeden trgovec konkurirati. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. julija.

(Deželni zbor kranjski.) Deželnim poslancem na Kranjskem je razposlalo deželno glavarstvo vabila za prvo sejo, ki se vrši v sredo. Ob 10. uri je v stolnici sv. maša in ob 11. uri se prične zborovanje v dvorani starega strelišča.

(Potres.) Včeraj ob 12. uri opoldne smo čutili v Ljubljani precej močan potres. Jednako se glase tudi poročila iz bližnje okolice.

(Garnizijska bolnica in vojaška oskrbovalnica.) Vojni minister je sedaj konečno odločil, kaj se ima zgoditi z garnizijsko bolnico in vojaškim oskrbovališčem. Garnizijska bolnica je vsled potresa tako poškodovana, da ni misliti na popravo. Zato se bo po sklepu vojaškega ministerstva zidala na drugem prostoru, katerega naj oskrbi mestna občina. Glede vojaškega oskrbovališča, ki bi se pa še dalo popraviti,

je tudi vojni minister pripravljen z ozirom na željo občine ljubljanske, da prepusti tudi ta prostor mestu, ako dobi zato od mesta primeren prostor na drugem kraju. — S tem bo torej rešena ta stvar in sicer ugodno za Ljubljano, ki si bo ob dunajski cesti lahko postavila najlepše zgradbe.

(Iz lavantinske škofije.) V soboto so milostljivi knezoškof delili tonsuro in nižje redove bogoslovcev drugega tečaja, in subdijakoniat. Dijakoniat se bo delil 23. in mašnikovo posvečevanje 25. t. m. — Zlato mašo bo obhajal 1. avgusta pri Sv. Jožefu poleg Celja vpokojeni župnik č. g. Flor. Kleine.

(Iz Gornjega grada) 20. julija se nam poroča: Vsled brzjava državnega poslanca Mihaela Vošnjak-a, da je celjska gimnazija tudi v tretjem branju sprejeta, vlada tukaj danes večer nepopisno veselje. Kresovi gorijo, topiči pokajo in rakete se spuščajo, vmes pa se sliši veselo ukanje in vriskanje radujočega se ljudstva, ki krepko odmeva od vrha do vrha.

(Celjanke zoper dvojezično gimnazijo.) Tudi celjske amaconke so se vzdignile zoper celjsko gimnazijo ter spisale strahovit ugovor, katerega se morda vendar le ustraši naučni minister, kajti med njimi je tudi 16letna gospica Elfrida — Štapišnek.

(Iz celovške škofije.) Vč. g. Iv. Plešucnik, mestni župnik in dekan v Beljaku, je imenovan proštom na virgiljski gori v Brežah, ostane pa na svojem dosedanem mestu. — Dekanom samostana oo. benediktinov v St. Pavlu je izvoljen namesto pok. Rom. Sparla č. o. Bruno Jelinek.

(Koroške novice.) Škoda, ki jo je napravila zadnja toča v Brežah, St. Salvatorju in Zelčah, je preračunjena na 355.000 glid. — Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v St. Vidu ob Glini, ki je zadnja leta dremalo, je na novo probujeno začelo zopet delovati. — Strela je udarila dne 13. julija v stolp mestne cerkve v Beljaku in napravila precij škoda na telefonskih žicah in aparatih.

(Iz Trnovoga.) Naš novo izvoljeni župan Franc Benigar v Trnovem sklical je prvo obč. sejo na nedeljo 21. julija. Toda komaj predstavi g. župan Benigar obč. tajnika odboru, že se vzdigne bivši župan Janez Urbančič in začne oporekati, da bo on razpisal še le službo tajnikovo in prične sploh tak krik in prepir, da je naposled v kljub vsemu pomirljivemu posredovanju našega vrlega župana bilo nemogoče dalje zborovati. Zopet spomin iz kat. shoda, kaj zna Urbančič. G. župan Benigar je torej prisiljen bil sejo zaključiti in stvar okr. glavarstvu v Postojino sporočiti. Bivši župan Urbančič je pri tem tudi jednega obč. odbornika na časti razžalil češ, da nima nič govoriti, ker ni davkoplačevalec. Sploh bivši župan Urbančič je popolno prezrl, da ni več župan. Vedel se je skrajno netaktno in celo g. županu Benigarju skoro ni dal do besede. Taki so liberalci. Sebi brezmejno oblast, drugim pa nasilje in pest.

(Koze in ples.) Od Kostela na hrvatski meji 20. jul.: Osepnice se pri nas nahajajo že blizo pol leta. Zaključena je bila šola, prepovedane so bile procesije križev teden, da bi se ta ostudna in nalezljiva bolezen ne širila. Občinski urad prepovedal je tudi ples. Pa glejte, kaj je storilo naše skrbno glavarstvo! Dovolilo je, ko se še več kozavih nahaja, v kljub občinski prepovedi ples. Pač čudno! Med tem ko je šola zaključena, procesije prepovedane zaradi bolezni, so plesalci varni pred njo. Ples bomo imeli zopet v nedeljo 21. jul. Prišlo bode 100 Rečanov, ki bodo plesali in z njimi tudi naši. Utegne se zgoditi, da bodo tudi koze priplesali, ter jih odnesli v blaženo Reko. Videant consules . . .!

(Mesto Most na Češkem se pogreza.) O tem strašnem dogodku se brzjavno poroča sledeče: 19. t. m. ob 1/10. uri zvečer so hipoma ugasnile vse plinove svetilke po mestu. Spočetka se je mislilo, da se je zgodila kaka nesreča v plinovi tovarni. Kmalu se je raznesla novica po celem mestu, da se je udrl velik del kolodvorskih ulic in da je prodrla voda v rudniku mostske rudokopne družbe, koder se je v novembru 1890. leta pripetila grozna nesreča in je zasulo 22 delavcev. Takoj so izpraznili vse hiše v Kolodvorskih ulicah ter preprečili vhod iz kolodvora. Z nepopisno hitrostjo so sedaj sledili usadi. Ob 10. uri se je hipoma sesula jednadropna hiša dr. Richterja. V sredi Kolodvorske ulice je nastala tri metre v premeru obsegajoča luknja, iz katere je brizgala voda. Sedaj so padale hiše druga za drugo

in malo po 10. uri se je udrla zemlja na trgu pred hotelom „Sieg“. Ob 1/11. uri zopet strašen ropot, in cela vrsta hiš v Kolodvorskih ulicah je zginila s površja pod zemljo. Po preteku kake četrt ure se je sesul veliki hotel „Sieg“, ki je obsegal več hiš. Iznad razvalin se je dvigal plamen in kmalu je bilo v ognju bližnje poslopje dr. Zilza. V kuhinji je bil še ogenj in plin iz razpočenih cevij se je vnel. Gašenje je bilo nemogoče, ker se je moral radi varnosti zapreti ves bližnji prostor. Kmalu na to se je sesula dvonadstropna hiša na Fohnsdorfski cesti in le streha je videti še nad površjem. Okoli 8. ure se je sesulo še več hiš zaporedoma. Dosedaj je sesutih 18 hiš, 15 hiš je pa vsak trenutek v nevarnosti, da se sesedejo. K tej nesreči se je pridružil še grozen naliv, tako da ljudje niso mogli ostati na prostem in stanovanja niso imeli. Grozen prizor! V temni noči mej neprestanim dežjem je bilo videti pol oblečene prebivalce bežati iz mesta. Politična oblast je dala takoj sprazniti vse hiše v onem nevarnem delu mesta in teh je skupno blizo sto. Škoda znaša nad poldrug milijon goldinarjev. Revščina je nepopisna. Ubogo ljudstvo stanuje sedaj v javnih poslopih, toda tudi ta so že prenapeljena. Mestu manjka vode in svetlobe, ker so razpočene vse cevi. V soboto dopoldne je dospel ces. namestnik grof Thun, da se prepriča o grozni nesreči. Pogreša se dosedaj 10 oseb, vendar upajo, da je bodo še rešili.

(Slana v juliju.) Dne 13. t. m. je toplomer v Ljutomeru ob 2. uri popoldne kazal 10 stopinj in zvečer ob 9. uri 9.4 stopinj C. Drugo jutro je bila po nižavah okolice Ljutomerške slana.

(Porotne obravnave v Celju) se prične danes 22. t. m. Na zatožno klop pridejo: 22. julija Anton in Marija Peserl, poskušani umor; 23. Eliz. Sterman, detomor; 24. Anton Pernat in Ant. Kovačič, rop; 25. Alojz, Marija in Janez Skuhala, rop, umor in požiganje; 26. Josip Rehar, rop.

(Policijska kronika.) Mestna policija prijela je od 19. do 20. t. m. 8 oseb: 5 zaradi beračenja, 2 zaradi razgrajanja in 1 zaradi tatvine, namreč delavca Franceta Spacapan iz Gorice, kateri je Antonu Faganelu ukradel žepno uro z verižico. — Od 20. do 21. t. m. bilo je po mestni policiji prijatih 16 oseb, in sicer: 3 zaradi tatvine, 4 (cigani) zaradi poštopanja, 2 zaradi prestopka cestno-policijskega reda, 2 zaradi nedostojnega obnašanja na javnem prostoru, 4 zaradi pijanosti in razgrajanja in 1 zaradi prestopka po § 324. kazenskega zakona. — Zaradi tatvine bili so prijati Valentin Osolnik iz Trojane, ki je pomočniku Alojziju Somraku ukradl žepno uro, ter delavca Franc Nadižar iz Kranja in Josip Cotič iz Renč pri Gorici, ki sta kot delavca v tobačni tovarni ukradla ondu cigaretni tobak. Vsi trije izročili so se kazenskemu sodišču. Policijsko službo opravljalo je v tem času 86 mož.

(Nove vožne cene na državnih železnicah), katere stopijo z dnem 1. sept. t. l. v veljavo, bodo sestavljene na podlagi nastopnih osnovnih števil: Za jedno zono (10 km.) se bode pri vožnji do 150 km. plačalo v III. razredu 12.5 kr., pri vožnji do 300 km. 11.5 kr., do 600 km. 10 kr. — Do sedaj se je za 10 km. plačalo pri vožnji do 150 km. samo 10 kr. — Vožnji listek III. razreda do Loke je dosedaj veljal 21 kr., od 1. septembra naprej pa 26 kr. — Za II. in I. razred se primeroma cene ne bodo tolikanj zvišale — tedaj bodo zopet prosti ljudje bolj vdarjeni nego bogatini.

(Dunajski pomožni odbor za Ljubljano in okolico) je dosedaj nabral lepo svoto 164.674 goldinarjev 92 krajcarjev.

(Strela je udarila) pretečeni petek v oddelek vojakov, ki so se vežbali na dunajskem vežbališču. Padli sta dve vrsti po 16 mož; ubit je pa le eden in štirje so težko ranjeni.

Darila vsled potresa.

Mestnemu magistratu ljubljanskemu doposlali so nadalje darila: Administracija časopisa „Narodni Listy“ v Pragi nadaljno zbirko 117 glid. 57 kr.; županstvo občine Pelhřimov na Češkem 50 glid.; češko-slovenski spolek v Pragi nadaljno zbirko 28 glid. 55 kr.; občanska beseda v Pankraci pri Pragi 25 glid.; županstvo mesta Mlada Boleslava na Češkem zbirko 24 glid. 16 kr.; županstvo na Brodu ob Kolpi zbirko 19 glid. 95 kr.; gospod Rudolf Siche

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
raznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

v Šumperku na Moravskem 4 gld. 40 kr.; baronica Zdenka Egger v Pragi 4 gld.; gosp. J. Pukl na Dunaju zbirko 4 gld.; gospa Marija Sobota na Dunaju 2 gld. 20 kr.; J. R. na Dunaju 25 kr.; gospodična Sidonija K. in gospa Marija Ressegnier v Šumperku po 20 kr.

Telegrami.

Petrograd, 21. julija. Bolgarska deputacija je odpotovala včeraj zvečer v Moskvo.

Carigrad, 21. julija. Zadnja poročila o bojih med ustaši in turškimi četami so, kakor se uradno zatrjuje, nekoliko pretirana. Res je, da se je pokazalo v zadnjih desetih dnevih v zahodnjem delu vijaleta Üsküb in nekaterih drugih krajih nekaj ustaških tolpe, ki so se sprijele s turškimi četami. Vsled tega so se odposlali 3 bataljoni vojakov po železnici, tako da je sedaj na moji 18 bataljonov pešcev, precej topničarjev in konjenikov in 600 orožnikov.

Frankobrod n. M., 21. julija. Kakor poroča „Frankfurter Zeitung“, je eksplodiralo včeraj zvečer v Pflzburgu skladišče, v katerem je bil shranjen smodnik. Trije otroci v starosti od 5 do 7 let so se splazili v neko votlino ter zažgali smodnik. Otroci so bili na mestu mrtvi in skladišče je deloma razdejano.

Antwerpen, 19. julija. Liberalci so priredili včeraj velik shod, koder so protestovali proti novemu šolskemu zakonu.

Kopenhagen, 21. julija. Velik zidarski in tesarski štrajk, ki se je razprostiral po vsej Jütlandiji, je včeraj po posredovanju tukajšnje zidarske zadruga prenehal. Jutri prično zopet vsi delo.

Madrid, 21. julija. Na včerajšnjem shodu, katerega so sklicali peki, se je soglasno sklenilo, da se štrajk nadaljuje.

London, 19. julija. Izvoljenih je do sedaj 305 unijonistov, 117 liberalcev, antiparnelitov in drugih strankarjev.

London, 19. julija. Prejšnji vojni minister Campbell-Bannerman je iznova izvoljen.

Havannah, 21. julija. Maršal Martinez Campos je s svojimi vojniki še vedno v Bayamo, kamor je dospel general Navarro z 2000 možmi. Pričakuje se še jeden bataljon pod poveljstvom polkovnika Aldave. Vsak trenutek so pripravljeni na odločilen boj z vstaši.

Umrli so:

18. julija. Alojzija Urbančič, šivilja, 19 let, Cesta na južno železnico, 1 jetika. — Marija Jernejc, gostija, 71 let, Dunajska cesta 35, plučni emphysem.

19. julija. Jožefa Širca, čuvajeva hči, 2 in tri četrt leta, Marije Terezije cesta, čuvajnica, božjast.

20. julija. Pavla Šventner, pečarjeva hči, 4 mesece, Gradšče 16, katar v črevih.

V bolnišnici:

17. julija. Gregor Jakše, delavec, 46 let, vsled raka.

18. julija. Marija Jeran, gostija, 76 let, ostarelost. — Makso Žgur, posestnik, 65 let, limpho sarcom. — Ana Avsec, kuharica, 46 let, srčna hiba.

20. julija. Marija Bratina, kajzarjeva hči, 32 let, jetika.

Tujci.

19. julija.

Pri **Slonu**: Fabiani, Sengmüller, Hermann, Neuroth, Heimeyer, Steiger, Weiss z Dunaja. — Wagner iz Gradca. — Legat, Grandi iz Trsta. — Pasquali z Reke. — Melcher iz Amberg-a. — Callomen iz Berlin. — Namors z Jesenic. — Wasser iz Sinja. — Kraffer iz Rakovnika. — Vertovec iz Vipave. — Krainc iz Ilir. Bistrice. — Westen iz Celovca. — Gavrilovic iz Petrinje.

Pri **Maliču**: Olva, Dobesch, Burger, Müller, Steinmasler, Ruckel z Dunaja. — Schwabe iz Postojine. — Hölbling iz Beljaka. — Turri iz Trsta. — Hofmann iz Kočevja. — Aal iz Norimberka. — Kopecky iz Prage.

Pri **Lloydju**: Gold iz Ljubna. — Malloyr iz Gorice. — Schule iz Karlova.

Pri **bavarskem dvoru**: Werlitsch iz Gradca. — Premk s Kranjskega.

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 50	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	6 20	Surovo maslo,	68
Ječmen,	6 20	Jajce, jedno	2
Oves,	6 80	Mleko, liter	10
Ajda,	6 80	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	8	Telečje	60
Koruza,	7 70	Svinjsko	66
Krompir,	3	Koštrunovo	40
Leca, hktl.	10	Piščanec	35
Grah,	10	Golob	16
Fižol,	11	Seno, 100 kgr.	1 60
Maslo, kgr.	86	Slama, 100	1 78
Mast,	66	Drva trda, 4 kub. m.	7 20
Špeh svež,	58	" mehka, 4 " "	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
20	9. zvečer	734.9	20.8	sl. vzh.	jasno	0.0
21	7. jutraj 2. popol.	735.8 734.8	18.0 27.2	brezv. sr. vzvzh.	jasno del. oblak.	0.0
21	9. zvečer	733.7	21.6	sr. jvzh.	jasno	0.0
22	7. jutraj 2. popol.	732.9 731.3	18.1 28.8	sl. svzh. sr. jvzh.	megla del. oblak.	0.0

Srednja temperatura 20. in 21. julija 22.2° in 22.3°, ozir. za 2.1° in 2.5° nad normalom.

Elegantno vezan s pozlačenim napisom 35 kr., po pošti 38 kr.

ALBUM

Ljubljana po potresu
(14. april 1895)

S 14 ilustracijami — Cena 25 kr.
100 kom. 20 gld.
Po pošti le proti vpostlanim 27 kr.

Dobiva se v Katol. Bukvarni, pri Henr. Ničmanu in v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Zanesljivim razprodajalcem znaten popust!

Dober

glasovir

je zeló po ceni na prodaj Pod trančo št. 1, III. nadstropje. 444 3-2

Zahvala.

448 1-1

Pred tremi leti zavarovala se je moja sestra Ivana Žirovnik pri zavarovalnem društvu

'Allianz' na Dunaju,

ljudsko zavarovanje, za znesek 200 gld. na slučaj smrti. — Leto inje leto pa je moja sestra umrla ter mi je imenovano društvo po zastopniku Mihaelu Mohorju v Smartnu pri Kranju ves znesek 200 gld. brez kaknega odtegljeja točno izplačalo; izrekam tem potom iskreno zahvalo imenovanemu društvu in je najtoplejše priporočam.

Sraziše pri Kranju, meseca julija.

Franciška Šifrar roj. Žirovnik.

Največja izbira
po najnižjih cenah
trakov, čipk,
volnenega in svilnatoga žameta, pliša, svilnatoga blaga, pozamenterije, ovetlilo, peres.

Modreci
najboljše kakovosti, 412 9-4 a

poletne bluze za gospé, rokavice iz tkanine, svile in sukanoa, nogavice, pasovi, mrežasti telovniki, klobuki in slamniki za gospé in otroke itd. dobé se pri

K. Recknagel
v Ljubljani, mestni trg št. 24,
nasproti rotovžu.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljajoč, krepičen, in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Želodčni ali Marijanceljski likér

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 ducate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se v 441 2

lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Filijala v Ljubljani
zagrebškega podjetništva

Pilar, Mally in Bauda,
arhitekt, inženjerji in stavbinski mojstri.

Tehniški biró: Truberjeve ulice št. 1, poleg sv. Jakoba mostu.

Poslovni čas za ustne dogovore od 2—3. ure pop.

Prevzemanje in izvršitev vsakovrstnih projektov, načrtov, proračunov.

Izvrševanje prezidavaj, novih stavb in sploh vseh stavbinskih del. 356 25

Dunajska borza.

Dné 22. julija.		Dné 20. julija.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 85 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 10 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161 " 50 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 50 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 " 50 "
Avstrijska kronna renta 4%, 200 kron	101 " 20 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 50 "	Tisne srečke 4%, 100 gld.	146 " 25 "
Ogerska kronna renta 4%, 200 kron	99 " 85 "	Dunavske vravnave srečke 5%	131 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1070 " — "	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	109 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	411 " 25 "	Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "
London vista	121 " 50 "	4% kranjsko deželno posojilo	99 " 25 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 " 40 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 90 "
20 mark	11 " 87 "	Prijoritete obveznice državne železnice	225 " — "
20 frankov (napoleonodor)	9 " 63 1/2 "	" " južne železnice 3%	171 " 25 "
Italijanski bankovci	48 " 05 "	" " južne železnice 5%	131 " — "
C. kr. cekini	5 " 73 "	" " dolenskih železnice 4%	99 " 50 "
		Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 50 kr.
		4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	145 " — "
		Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 25 "
		Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
		Salmove srečke, 40 gld.	70 " 50 "
		St. Genois srečke, 40 gld.	72 " 50 "
		Waldsteinove srečke, 20 gld.	53 " — "
		Ljubljanske srečke	23 " — "
		Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	174 " — "
		Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3570 " — "
		Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	558 " — "
		Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	111 " 75 "
		Dunajskih lokal. železnice delniška družba	79 " — "
		Montanska družba avstr. plan.	94 " — "
		Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168 " — "
		Papirnih rubljev 100	129 " 62 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična dolniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in šumnih stvarih, potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.